

Jussi Jaakkola

Perustuslakivaliokunnalle

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain sekä eräiden muiden verolakien muuttamisesta (HE 17/2025 vp)

1. Perustuslakivaliokunta on pyytänyt lausuntoani hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi tuloverolain sekä eräiden muiden verolakien muuttamisesta (HE 17/2025 vp).

Hallituksen esitys

2. Hallitus esittää muutettavaksi muun ohella tuloverolakia siten, että oikeus vähentää vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissästämissopimuksen maksuja verotuksessa poistetaan. Lisäksi hallitus ehdottaa Verohallinnosta annetun lain muuttamista siten, että laki mahdollistaisi vuokratun työvoiman käytön Verohallinnon avustavan puhelinpalvelun tehtävissä ja muissa Verohallinnon avustavissa tehtävissä.

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissästämissopimuksen verotus

3. Perustuslain 3 §:n mukaan lainsäädäntövaltaa käyttää eduskunta, joka päättää myös valtiontaloudesta. Eduskunnalla on laaja harkintavalta valtiontaloudessa ja verotusvallan käytössä. Verolainsäädännön antaminen ei lähtökohtaisesti sido eduskunnan myöhempää veropoliittista harkintaa siten, että eduskunta ei voisi muuttaa antamaansa verolainsäädäntöä.

4. Perustuslakivaliokunnan mukaan verotusta ei voida pitää sellaisena erityisenä julkisen vallan käytön muotona, jonka alueella perusoikeudet eivät tulisi sovellettaviksi (PeVL 9/2023 vp). Perustuslain 15 §:n mukaan jokaisen omaisuus on turvattu. Perustuslakivaliokunnan mukaan 15 § suojaa sopimussuhteiden pysyvyyttä, vaikkakaan pysyvyyden suoja ei ole valiokunnan mukaan ehdotonta. Sopimussuhteiden pysyvyyden suoja kytkeytyy sopimussuhteen osapuolten perusteltujen odotusten suojaan. Suojaan on tulkittu kuuluvan oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevän lainsäädännön pysyvyyteen niin, että tällaisia seikkoja ei voida säännellä tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa. (Ks. esim. PeVL 1/2024 vp; PeVL 2/2014 vp; PeVL 42/2006 vp; PeVL 63/2002 vp.) Perusoikeuksista voi siten seurata vaatimuksia sille, missä määrin eduskunta voi poiketa aiemmasta verolaista.

5. Sopimusosapuolten oikeusasemaa heikentävät lakimuutokset voivat vaikuttaa osapuolten väliin sopimusehtoihin. Muutosta ehdotetaan nyt verolakiin. Muutoksella ei määriteltäisi yksityisten välisen sopimussuhteen ehtoja vaan yhden osapuolen suhdetta julkiseen valtaan. Yksityisen tahon oikeusasema ei muuttuisi hänen roolissaan sopimusosapuolena, eikä muutoksella puututtaisi yksilöiden keskinäisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin eli sopimusvapauden keskeisiin osatekijöihin.

6. Vaikka hallituksen esittämä lainsäädäntömuutos ei vaikuttaisi suoraan sopimusosapuolten keskinäisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, ehdotus muuttaisi oikeudellista ympäristöä, jossa yksityiset tekevät sopimuksia. Muutos voisi siten olla osapuolen oikeusaseman ja sopimussuhteen kannalta olennainen, vaikka se ei määrittelekään sopimusehtoja. Koska tuloverotus tyypillisesti kohdistuu yksityisten taloussuhteiden kerryttämään tuloon, tuloverosäännöt ovat tyyppitapaus oikeudesta, joka voi vaikuttaa yksityisten välisten sopimusten taloudelliseen mielekkyyteen. Tämä potentiaalinen vaikutus on tyypillinen lähes kaikille tulovero-oikeuden muutoksille, eikä vaikutus sellaisenaan hahmotu valtiosääntöoikeudellisesti kyseenalaisena tai perusoikeuksien rajoituksena.

7. Perustuslakivaliokunta (PeVL 21/2004 vp) on todennut, että ”vakuutusmaksujen vähennysoikeuden edellytyksenä olevaa eläkeikää on nimenomaan eläkevakuutus sopimuksen kysymyksessä ollessa valiokunnan mielestä pidettävä sellaisena sopimuksen tekemiseen vaikuttavana olennaisena seikkana, jota koskeva sääntely muodostuu merkitykselliseksi perustuslain 15 §:ssä turvatun omaisuuden suojan näkökulmasta”. Valiokunnan arvioitavana olleessa tilanteessa muutos kohdistui vakuutuksenottajalle kuuluvan verovähennysoikeuden edellytyksiin, mikä tekee tilanteesta osin rinnasteisen hallituksen nyt antaman verolakiesityksen kanssa. Toisaalta vähennysoikeuden edellytysten täyttyminen edellytti muutoksia eläkevakuutus sopimukseen, mikä erottaa tilannetta nyt käsillä olevasta lakiehdotuksesta. Pidän tilanteita siinä määrin rinnasteisina, että hallituksen nyt antamaa lakiesitystä on aiheellista arvioida siltä kannalta, heikentäisikö säästämismaksujen vähennysoikeuden poistaminen kohtuuttomasti sopimusosapuolten oikeusasemaa.

8. Ehdotetuilla tuloverolain muutoksilla säästämismaksujen vähennysoikeus poistettaisiin sellaisilta maksuilta, jotka maksetaan 1.1.2027 jälkeen. Maksut, joiden vähennysoikeus poistetaan, maksettaisiin siten vasta lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta. Käsitykseni mukaan maksujen perusteena olevat sopimukset eivät velvoita suorittamaan maksuja tulevaisuudessa vaan sopimuksen osapuolella olisi oikeus lopettaa maksujen maksaminen. Kun tarkastellaan säästämismaksuja maksavan verovelvollisen oikeusasemaa, hallituksen esitys ei muuta oikeusasemaa taannehtivasti.

9. Ehdotettu muutos ei rikkoisi vero-oikeudellisen symmetrian periaatetta, koska maksut, jotka eivät olisi vähennyskelpoisia, eivät takaisin maksettuina olisi veronalaisia. Muutos lähinnä toisi lakiehdotukseen liittyvien säästämismuotojen verokohtelun lähemmäs monissa muissa säästämisen muodoissa toteutuvaa symmetrisyyttä. Tämä lisäisi verotuksen neutraalisuutta. Verokohtelun neutraalisuus ei ole verojärjestelmän piirre, joka valtiosääntöisesti merkittävästi rajoittaa eduskunnan harkintaa käyttää verotusta erilaisten yhteiskuntapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseen. On kuitenkin olennaista, että eläke- tai muun pitkäaikaissäästämisen tavoitteita voidaan saavuttaa vaihtoehtoisilla säästämisvälineillä ja ilman neutraalisuudesta poikkeavaa verokohtelua.

10. Vaikka ehdotetut muutokset eivät tarkoitaakaan taannehtivaa verolainsäädäntöä, esitys muuttaisi sellaisten maksujen verotusta, jotka perustuisivat ennen lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin. Hallituksen esitys muuttaisi siten oikeudellista ympäristöä, jossa sopimukset on alun perin tehty. Pitkäaikaisiksi tarkoitetun sopimusjärjestelyiden mielekkyys voi perustua odotuksille lainsäädännön suhteellisesta pysyvyydestä. Toisaalta säästämisjärjestelyiden pitkäaikaisuus tarkoittaa, että sopimusjärjestelyyn ainakin välillisesti vaikuttavat lainsäädäntömuutokset ovat mahdollisia. Vaikka sopimussuhteiden pysyvyydellä on vakiintunut paikkansa valtiosääntöoikeudellisessa arvioinnissa, on aiheellista suhtautua varovaisesti asian kääntöpuoleen eli siihen, että yksityiset sopimusjärjestelyt kaventaisivat eduskunnan veropoliittista harkintavaltaa.

11. Kun perustuslakivaliokunta on arvioinut lainsäädäntömuutoksia sopimussuhteiden pysyvyyden näkökulmasta, se on tukeutunut perusoikeuksien yleisiin rajoitusedellytyksiin, kuten sääntelyn tarkoituksen hyväksyttävyyteen ja sääntelyn oikeasuhtaisuuteen (ks. esim. PeVL 56/2005 vp). Kuten edellä olen todennut, lakiesitys ei kohdistuisi sopimuksen osapuolten keskinäisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Esitys ei myöskään johtaisi taannehtivaan verolainsäädäntöön. Lisäksi vähennysoikeuden poisto toisi ehdotukseen liittyvien säästämismuotojen verotuksen lähemmäs muiden säästämismuotojen verotusta. Esitys ei siten nähdäkseni muuta sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia tavalla, joka heikentäisi kohtuuttomasti sopimusosapuolten oikeusasemaa. Kohtuuttomuus ei myöskään ole perusteltavissa sillä, että lakiesitys ei olisi perusoikeuksien rajoitusedellytyksiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukainen. Ehdotettu muutos ei mielestäni poikkea verolainsäädäntöön tavanomaisesti tehtävistä muutoksista siten, että muutoksen hyväksyminen tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä olisi valtiosääntöoikeudellisesti ongelmallista.

12. Lakiesityksen mukaan säästöjen ennenaikainen takaisinmaksu ei johtaisi verosanktioon, jos verovelvolliselle maksetaan kertasuorituksena vakuutukseen tai pitkäaikaissäästämissopimukseen kertyneet säästövarat kokonaisuudessaan, säästövarojen määrä lain voimaan tullessa on enintään 5 000 euroa ja suoritus maksetaan kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta. Koska takaisinmaksuun liittyvä verovelvollisen vähimmäisikä on osa esim. vakuutus sopimusta, edellyttäisi takaisinmaksu vakuutuksenantajan suostumusta. Tästä syystä ennenaikainen takaisinmaksu riippuu vakuutuksenantajasta. Jos perustuslakivaliokunta katsoo, että vain vakuutuksenottajasta riippuvainen takaisinmaksu on edellytys lakimuutoksen perustuslainmukaisuudelle, takaisinmaksu pitäisi tehdä riippumattomaksi vakuutuksenantajasta. Tällöin muutos tarkoittaisi puuttumista sopimusosapuolten välisiin sopimusehtoihin. Käsitykseni mukaan tämä ei kohtuuttomasti heikentäisi vakuutuksenantajan oikeusasemaa – varsinkaan, mikäli vakuutuksenantaja saisi suorittaa maksut viimeistään kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta eli vuoden 2028 loppuun mennessä. Vaikutukset vakuutuksenantajalle on yksityiskohtaisesti kuvattu hallituksen esityksessä.

Vuokrattu työvoima Verohallinnon avustavissa tehtävissä ja avustavassa puhelinpalvelussa

13. Perustuslain 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

14. Hallituksen esityksen mukaan Verohallinto voisi antaa vuokratulle työvoimalle avustavan puhelinpalvelun tehtäviä (ks. alla *avustavan puhelinpalvelun tehtävät*). Lisäksi Verohallinnon avustavia tehtäviä, joita Verohallinto jo voimassa olevan lain mukaan voi antaa yksityiselle taholle, Verohallinto voisi antaa myös vuokratulle työvoimalle (ks. alla *muut avustavat tehtävät*).

Avustavan puhelinpalvelun tehtävät

15. Avustavan puhelinpalvelun tehtävät ovat hallintolain 2 luvun 8 §:n mukaista neuvontaa, joka kuuluu viranomaisen hallintotehtäviin. Myös perustuslakivaliokunta (PeVL 11/2006 vp) on katsonut, että viranomaisen avustavan puhelinpalvelun tehtävät ovat julkisia hallintotehtäviä, joiden siirtämistä viranomaisorganisaation ulkopuolelle arvioidaan PL 124 §:n valossa.

16. Avustavaan puhelinpalveluun kuuluisi hallituksen esityksen mukaan tiedon välittäminen verovelvollisille verotusta koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä. Avustavassa puhelinpalvelussa ei hoidettaisi tehtäviä, joissa käytetään verotusta koskevaa päätösvaltaa, eikä avustavan puhelinpalvelun tehtävien hoitaminen vaikuttaisi verovelvollisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Avustava puhelinpalvelu ei siten sisältäisi merkittävää julkisen vallan käyttöä, joka estäisi tehtävän antamisen muulle kuin viranomaiselle. Perustuslakivaliokunta onkin katsonut, että avustavan puhelinpalvelun tehtäviä voidaan siirtää muulle kuin viranomaiselle (ks. PeVL 11/2006 vp).

17. PL 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle, mikäli tämä on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Perustuslain esitöiden (HE 1/1998 vp) ja perustuslakivaliokunnan (ks. PeVL 34/2024 vp ja siinä viitattu käytäntö) mukaan tarkoituksenmukaisuusedellytyksen täyttymistä on arvioitava tapauskohtaisesti. Hallituksen esityksessä on selvitetty, että Verohallinnon puhelinpalvelun vuotuinen neuvontataakka jakautuu ajallisesti epätasaisesti. Työvoiman ja resurssien perustellun käytön näkökulmasta neuvontatehtävien hoitaminen vuokratulla työvoimalla on esitettyä taustaa vasten tarkoituksenmukaista. On myös tarkoituksenmukaista, että Verohallinto kykenee suurimmankin kysynnän aikana tosiasiallisesti tarjoamaan neuvontaa tarvetta vastaavasti. Tämä juontuu hyvän hallinnonkin vaatimuksista ja siten valtiosääntöisistä lähtökohdista. Vuokratun työvoiman käyttö ei perustu siten ainoastaan resurssien taloudellisesti tehokkaaseen käyttöön vaan myös neuvonnan tarpeeseen. Perustuslakivaliokunta onkin korostanut, että tarkoituksenmukaisuutta on arvioitava laajasta näkökulmasta ottaen huomioon myös yksityisten tarpeet (ks. esim. PeVL 26/2017 vp ja siinä viitattu käytäntö).

18. PL 124 §:n mukaan hallintotehtävän antaminen viranomaisorganisaation ulkopuolelle ei saa vaarantaa perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Kun perustuslakivaliokunta on arvioinut hyvän hallinnon ja oikeusturvan näkökulmasta julkisen hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle, se on pitänyt välttämättömänä säätää lailla, että sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta (ks. PeVL 92/2022 vp ja siinä viitattu käytäntö).

19. Ehdotetun lain mukaan avustavan puhelinpalvelun vuokrattuun työvoimaan sovellettaisiin rikosoikeudellista virkavastuuta, minkä lisäksi tehtäviin liittyisi vahingonkorvauslain mukainen vahingonkorvausvastuu. Lisäksi Verohallintoon sovellettaisiin hallinnon yleislakeja, vaikka tehtäviä suorittaisi vuokrattu työvoima (vrt. PeVL 42/2005 vp). Vuokrattu työvoima toimisi myös Verohallinnon välittömän johdon ja valvonnan alaisena. Kun vuokrattu työvoima toimii Verohallinnon välittömän johdon ja valvonnan alaisena, on hyvän hallinnon toteutumiselle olemassa välittömämät edellytykset kuin tilanteissa, joissa puhelinpalvelutehtävä annetaan kokonaisvaltaisemmin viranomaisorganisaation ulkopuolelle yksityiselle taholle, kuten esimerkiksi perustuslakivaliokunnan aiemmin arvioimassa tilanteessa on annettu (ks. PeVL 11/2006 vp).

20. Vuokratun työvoiman tehtäviin kuuluisi tiedon välittäminen verovelvolliselle verotusta koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä. Verovelvollisen on voitava luottaa hallinnosta saamaansa tiedon. Tietoa välittävässä roolissa vuokratulla työvoimalla voisi olla tosiasiallinen ohjausvaikutus verovelvollisen käyttäytymiseen ja verovelvoitteiden hoitamiseen. Lakiesityksen lähtökohtana on, että tilanteissa, joissa avustavassa puhelinpalvelussa työskentelevä vuokrattu työvoima kohtaisi lainsäädännön tulkinnanvaraisuutta ja joissa siten muodostuisi riski virheellisen tai epävarman tiedon antamisesta, vuokrattu työvoima ohjaisi asian Verohallinnon virkamiehelle.

21. Jotta lakiehdotuksen lähtökohdat palvelutilanteen asianmukaisesta ohjaamisesta Verohallinnon virkamiehelle toteutuisivat, vuokratulla työvoimalla pitää olla riittävä kyky erottaa tulkinnanvarainen ohjeistus selvästä ohjeistuksesta. Tämä korostaa vuokratun työvoiman ohjaamisen ja etukäteisen perehdyttämisen merkitystä, jota myös hallituksen esityksessä painotetaan. Käsillä olevassa tilanteessa ohjauksella ja perehdyttämisellä on erityinen merkitys, koska lakiehdotuksen mukaisesti tehtäviä ei ole suunnattu rajatumpiin verotuksen kysymyksiin, kuten oli PeVL 11/2006 vp mukaisessa tilanteessa, jossa kysymys oli rajatusti ajoneuvoveroasioista. Sikäli kuin ohjauksesta huolehditaan Verohallinnossa riittävästi, ei vuokratun työvoiman käyttäminen avustavissa neuvontatehtävissä olennaisesti eroa siitä, että tehtävää hoitaisi Verohallintoon rekrytoitu virkamies.

22. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että hallintotehtävän siirtäminen yksityiselle taholle voi olla tarkoituksenmukaista siksi, että yksityisellä taholla on tehtävän hoitamiseksi erityistä asiantuntemusta (ks. esim. PeVL 29/2013 vp). Jos vuokratun työvoiman käyttö johtaa Verohallinnon neuvontapalveluiden tason heikentymiseen, vähenee myös vuokratun työvoiman käytön tarkoituksenmukaisuus, joka on olennaista PL 124 §:n mukaisessa arvioinnissa. Ehdotetun lain mukaan Verohallinnon on huolehdittava siitä, että vuokratulla työvoimalla on riittävä osaaminen sille annettujen tehtävien hoitamiseksi. Verohallinnossa olisi toivottavaa laatia suunnitelma siitä, kuinka mahdollisesti useinkin vaihtuvan vuokratun työvoiman osaamistason varmistetaan jo tehtävien alkaessa olevan sellaisella tasolla, että hyvän hallinnon takeet eivät vaarannu. Samoin olisi toivottavaa, että vuokratun työvoiman tarjoaman palvelun laatua seurattaisiin Verohallinnossa. Vaikka neuvonnan virheettömyys ei ole itsestäänselvyys muunkaan kuin vuokratun työvoiman hoitaessa hallintotehtäviä, on sen varmistamisella kuitenkin erityistä merkitystä silloin, kun poiketaan virkamieshallinnon periaatteesta, joka on lähtökohtana julkisen hallinnon järjestämisessä.

Muut avustavat tehtävät

23. Hallitus esittää, että lailla mahdollistettaisiin, että Verohallinto antaa muitakin avustavia tehtäviä kuin avustavan puhelinpalvelun tehtäviä vuokratun työvoiman hoidettavaksi. Näitä tehtäviä Verohallinto voi Verohallinnosta annetun lain 2 b §:n nojalla jo nyt antaa yksityisen tahon hoidettavaksi. Perustuslakivaliokunta ei ole antanut järjestelystä lausuntoaan.

24. Verohallinnosta annetun lain 2 b §:n avustaviin tehtäviin voi sisältyä toimintoja, jotka tekevät niistä hallintotehtäviä (ks. myös eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen ratkaisu Dnro 848/2/11). Muihin avustaviin tehtäviin liittyy kuitenkin vähemmän hallintotehtävälle tyypillistä viranomaisvastuuta kuin puhelinpalvelun neuvontatehtäviin. Lisäksi järjestely, jossa muut avustavat tehtävät suoritetaan Verohallinnon välittömän johdon ja valvonnan alaisuudessa, asemoi nämä tehtävät välittömämmin hyvän hallinnon edellytysten piiriin kuin ne ovat tilanteessa, jossa tehtävät on ulkoistettu yksityiselle taholle. Lisäksi avustaviin tehtäviin sovellettaisiin samoja virkavastuu- ja vahingonkorvausvastuusääntöjä kuin avustavan puhelinpalvelunkin tehtäviin.

25. Kun Verohallinnosta annettua lakia muutettiin siten, että muiden avustavien tehtävien antaminen yksityiselle taholle mahdollistettiin, asiaa perusteltiin hallituksen esityksessä (HE 76/2012 vp, s. 42–43) tarkoituksenmukaisuussyillä. Yhtäältä syyt liittyivät yksityisellä taholla olevaan tekniseen laitteistoon, toisaalta yksityisen tahon osaamiseen. Käsillä olevassa hallituksen esityksessä muiden avustavien tehtävien antamisen tarkoituksenmukaisuutta vuokratun työvoiman hoidettavaksi on perusteltu niukasti, eikä ole ilmeistä, että vuokratun työvoiman käyttöön liittyy samanlaisia tarkoituksenmukaisuusperusteita kuin tehtävien siirtämiseen yksityiselle taholle. On ymmärrettävää,

että myös vuokratun työvoiman kohdalla esimerkiksi lomakkeiden postittamisessa on kausittaista vaihtelua, mistä syystä vuokratun työvoiman käyttö voisi olla perusteltua. Hallituksen esityksessä ehdotetun muutoksen tarkoituksenmukaisuus jää kuitenkin avoimeksi.

Avustavan puhelinpalvelun tehtävät ja muut avustavat tehtävät

26. Hallitus pitää suotavana, että perustuslakivaliokunta antaisi lausunnon erityisesti siitä, edellyttääkö perustuslain 124 §, että vuokratun työvoiman käytöstä Verohallinnossa säädetään lailla. Hallituksen kirjauksessa jää avoimeksi, toivotaanko perustuslakivaliokunnan lausuntoa siitä, edellyttääkö PL 124 §, että tehtävät siirretään vuokratulle työvoimalle suoraan lailla, vai siitä, edellyttääkö siirtäminen lain säännöstä, jonka nojalla Verohallinto itse voi siirtää tehtäviä.

27. Käsitykseni on, että Verohallinnon avustavia tehtäviä ei tarvitse antaa muulle kuin viranomaiselle lailla vaan Verohallinto voi antaa tehtävät vuokratulle työvoimalle lain nojalla. Kun kyse on läheisesti julkisista hallintotehtävistä, tehtävien antamisen muulle kuin viranomaiselle tulisi perustua lain nimenomaiseen tukeen, koska lailla voidaan tapauskohtaisesti määritellä siirrettävien tehtävien luonne ja reunaehdot, joiden puitteissa Verohallinto voi antaa tehtäviä muulle kuin viranomaiselle. Tämä on keskeistä siksikin, että tehtävien siirtämisen valtiosääntöisessä arvioinnissa ei ole kysymys yleisellä tasolla siitä, voidaanko tehtäviä antaa vuokratulle työvoimalle. Kyse on siitä, mitä ovat ne tehtävät, jotka perustuslain puitteissa voidaan vuokratulle työvoimalle antaa. Lakiesityksen ratkaisuna on, että lailla mahdollistetaan, että Verohallinto antaa yksilöidyt avustavat tehtävät vuokratulle työvoimalle. Minulla ei ole tästä asiasta yllä esitetyn lisäksi huomautettavaa.

29.4.2025

Jussi Jaakkola